

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”. Iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, congrese, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Creștinismul și tineretul.

Cunoaștem prea bine două plângeri ale timpului nostru. Una vine dela bătrânii, cari spun că tineretul peste tot este nebisericos și cealaltă vine în acelaș timp dela tineret care nu are destule cuvinte să descrie toate greutățile pe cari i le seamănă viața în cale. Tineretul afirmă sus și tare, că nu-și găsește locul convenit în viață, oricât ar munci și oricât s'ar strădui să-l găsească.

Nemuțumirea cu viața a tineretului nu este ceva nou, fiindcă un reprezentant al tineretului a pus și Domnului nostru Iisus Hristos întrebarea: „Învățătorule ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” În această întrebare simțim cum svâcnește și clocotește toată puterea tinereții setoase de viață, care nu ar ceda nimic din situația ei privilegiată cu adevărat și în schimb nu ar vrea să deie nimic dintre ale sale. Scena scurtă care s'a petrecut între Mântuitorul lumii și între tinerul tip ne lasă să bănuim, cu deplină dreptate că el a mai stat de vorbă și cu alți învățători și înțelepți până a ajunge la Domnul. Tinerul era bogat, așa că avea posibilitatea să cunoască viața pe toate fețele și curios, că extrem de pasionat în discuții, ca și toți tinerii, nu a dat nici un răspuns lui Hristos, care îi spunea adevărul: Vinde-ți averile și le împarte săracilor și apoi vină să-mi urmezi mie, ci a plecat și s'a îndepărtat foarte întristat.

Tinerul nu a răspuns nici un cuvânt pentru că se simțea învins. El a gustat viața din plin simțindu-se la urma urmei desamăgit. Și deși vedea clar dreptatea lui Hristos nu avea tăria voinții să o urmeze.

Și tineretul nostru, face întocmai acelaș lucru ca tinerul din evanghelie, a întors spatele bisericii și s'a dat cu trup și suflet sportului

dar simte un gol mare în suflet, pentru că numai cu sportul, este evident că nu se poate învinge și cuceri viața. Fel de fel de concepții despre viață și un pesimism ucigător pustiește în sufletul tineretului chiar în timpul esențial pentru viața când ar trebui să se zămislească în suflet acele puteri, cu cari faptice se poate învinge viața: optimism, seninătate, curaj și un puternic spirit de distincție care te ajută să ocolești bolovanii vieții și să desnozi toate nodurile numeroase ale vieții. Tineretul este entuziasmat de libertate și se bucură de puținele dobânzi pe care le realizează, independența de părinte, învățători și de o lungă tradiție și nu se gândește la enormele pierderi pe cari le suferă atunci, când vrea să fie nesupusă și neinfluențabilă.

Unii tineri vor râde, ear alții vor protesta cu indignare când vom căuta o legătură adâncă între nebisericitatea și viața lor grea.

Dar ce legătură poate fi între biserica strămoșească și între tineret?

Iată-o. În biserică nu poți intra, fără să nu scandalizezi lumea, fără puțină modestie, umilință și seriozitate. Și aceste trei virtuți sunt foarte indispensabile vieții. Fără ele poți fi un om care paște tot ce oferă viața, dar nu o poți stăpâni. Cu cât mai des va pași un tiner pragul bisericii, cu atât mai mult se va întări în aceste virtuți și își va da seama de valoarea lor.

În biserică te desbari pe neștiute de spiritul leger al lumii și înveți să te mai concentrezi puțin, înțelegând efemeridele lumii. Și asta va admite-o tineretul, că fără obicinuința de a te putea concentra în anumite momente însemnate ale vieții rămâne pentru totdeauna un boțitor neplătit în viață.

Asist la o luptă foarte însemnată de fotbal. Toți joacă foarte bine, numai doi inși sunt somnolenți și nedibaci într'o partidă foarte

ambitioasă. Și vai, acești doi inși papă cupa, la care partida conta cu siguranță. Și ce necaz, ce sudălmii și ce judecată urmează. La fiecare jucător cu cupa pierdută i s'a lungit nasul de supărare cu cel puțin doi centimentri. Învingătorii sunt sărbătorii de publicul sportiv și imbetați de glorie. Și onoratul public nu-și da seamă, câți dintre învingători și cei dornici de învingere *au păpat fără nici o remușcare de conștiință cupa iubirii de părinți, bătându-și joc de sacrificiile lor grele* chiar atunci, când ei se gândeau la un viitor serios al copiilor lor.

Păi nu zice nimeni, că nu e frumos să câștigi prin un abil joc de minge aplauzele unui public, care vrea să se amuzeze bine pentru cei câțiva gologani vărsați la cassă, dar e un pic de greșală să nu joci tot așa de entuziasmat și cu plăcere când e vorba să dai o cupă de învingere părinților tăi. Pentru cupa de fotbal te antrenezi la arenă, pentru cupa dragilor tăi părinți te antrenezi la biserică. Dibăcia de a arunca cât mai multe goluri în poarta fotbalului se câștigă pe arenă, dar dibăcia de a da goluri în poarta vieții se câștigă prin inspirarea duhului curat și puternic din biserică. Viața este grea și atât de grea încât nu e permis să o acoperim cu o pânză slabă de iluzii. Și tot așa de adevărat este că prin forțe brutale nu poate isbuti în viață. Napoleon, care a fost un genial mânuitor de forțe brutale, tot lovit de forțele brutale a căzut.

Nu cu intenția de a acapara tineretul pentru biserică, îl chemăm stăruitor la biserică, ci pentru a-i da aptitudinile sufletești de cari are lipsă tot așa ca și de brațel de oțel.

Ce frumos și înălțător lucru este ca tinerii pe lângă un trup cultivat, să aibă și un suflet tare, cinstit și curat. Dar tinerii cari ocolesc biserica tot acolo rămân unde a rămas și tinerul din evanghelie, care a căutat viața fericită în tot locul și când i s'a spus adevărul, s'a întristat foarte. În loc să-l fi ridicat tot mai sus siguranța credinței, l-a coborât înțelepciunea omească la tristețe și neputință. Bine zice filosoful practic Marden: „Când dăm tineretului numai bogății materiale fără educație sufletească credem că i-am dat toiag de sprijin, dar în realitate nu i-am dat decât o cârje de slăbănog“.

Dr Ștefan Cioroianu
protopop ort. român

Cei ce n'au cărmuire cad ca frunzele, iar la dreptate și fericire trebuie să mergi pe cărările înțelepciunii.

Solomon XI, 15.

Cuvântarea

d-lui Dr Cornel Corneanu, rostită în adunarea de constituire a cercului protopopesic al F. O. R.-ului din tractul Bocșei, întrunită la 11 August 1935 în Bocșa-montană.

Cucernici frați în dreapta credință,

Revărsatul zorilor unei fragede dimineți de primăvară incadra feeric silueta divină a lui Iisus Nazarineanul, care stăruia cu cei doisprezece ucenici ai săi pe o cărăruie înrouată, ce șerpuia alături de drumul Betaniei din preajma muntelui Maslinilor. Ajungând la smochinul, blestemat în ajun pentru nerodire, Christos fundamentează pilastrul cel mai de căpetenie al vieții creștinești, grăind apostolilor și prin ei omenirii: „*aveți credință în Dumnezeu*“ (Marcu c. 11, v. 22).

Nu de mult suferințe grele s'au abătut asupra celor pământești din ființa mea. Când febra îmi brumăia mai năpraznic fruntea, când desna-dejdea se furișa după culmile științei umane, înaintea ochilor mei sufletești se proiecta acest drum al Betaniei... Și doctorul etern al sufletelor îmi șoptea: „*ai credință în Dumnezeu*“.

Iar în cea a opta zi a pătimirii, protoiereul cel ce poartă cu vrednicie numele întâiului mucenic Ștefan „cel plin de dar și de putere, care făcea minuni și semne mari în popor“ (Fapt. Ap. c. 6, v. 1), învăluit în nourul de fum al tămâii și transfigurat de accentele serafimice ale troparului: „Doamne armă asupra diavolului Crucea ta ai dat nouă...“, cântat cu înlăcrimată duiosie de părinții Nicolae, Filip, Dimitrie, Teodor și cei trei Gheorghe... îmi împărtășea sf. taină, vindecătoare de suferinți, a Eleoungerii.

Și Christos, *Izbăvitorul*, îmi deschide sfânta sa Evanghelie din Mercurea săptămânii celei luminate, — căci aceea zi a sf. Maslu Mercuri era, — și îmi înfățișează neștersul tablou al „mielului lui Dumnezeu cel ce ridică păcatul lumii“ (Ioan c. 1, v. 29), recrutându-și învățăceii în Betania lui Lazăr. Aici, pe țărmurii nisipoși din stânga Iordanului, pescarul Andrei, întâiul ucenic, vestește fratelui său Simon Petru marea și biruitoarea veste: „*am găsit pe Domnul!*“ (Ioan c. 1, v. 42).

Pe acest Domn al Universului, pe Mesia, pe Iisus Christos fiul lui Dumnezeu, l-am găsit și noi, umilii lui ostași înregimentați în asociația mirenilor din mitropolia Ardealului și Banatului: „Frăția Ortodoxă Română“, și îl binevestim și îl proslăvim cu osârdie creștinească pe întreg cuprinsul Banatului.

L'am preamărit pe „Mesia cel găsit“ (Ioan c. 1, v. 42) de Andrei acum 19 veacuri și am

propovăduit acum doi ani doctrina lui mântuitoare pe meleagurile dela gurile Daciei, la „ad aquas Herculi sacras ad Mediam“, unde Domnul a cercat neputințele mele, ca apoi să-și reverse harul său preafălnit în ziua eleoungerii neprihănitului său binevestitor.

Și venit-am cu El și pentru El și în această istorică vale a Bârzavei, înflorită cu grăitoare urme ale civilizației latine, temeluită de cele trei legiuni — IV, VII și XIII — ale biruitorului Traian, la Centum-Putea (Surduc), Berzovia (Jidovini), Aizizis (Fârlug) și Caput Bubali. Căci aici, între minierii romani dela Bocșa, Recița, Ocna și Dognecea, Dumnezeu a voit, ca Fiul său unul născut, Christos Mântuitorul, să fie propovăduit de însuși apostolul Andrei*) și de trimișii săi, martiri ai învățăturilor sfinte. Astfel sub imperiul celor 164 de ani ai latinității, Dacia, care îngloba și această vale, adumbrită dintru început de sf. Cruce și de aripile ocrotitoare ale acvilei romane a devenit cu adevărat „Dacia felix“, „Dacia augusta“.

Între ogoarele riveriane ale Tiberiadei, Iisus, înconjurat de norodul ce adăsta desăvârșirea împărăției lui Dumnezeu, pronunță parabola: „Eșit-a sămănătorul să samene sămânța sa, (Luca c. 8, v. 5) ... *cuvântul lui Dumnezeu*“ (Idem v. 11), pe care „cei cu inima curată și bună îl aud, îl țin și fac roade... întru răbdare“ (Luca c. 8, v. 15).

Această *sămânță* bimilenară a credinței a fost sămănată în cursul veacurilor de vrednicii păstori sufleteștii ai acestei minunate fășii de pământ românesc, străjuit la răsărit de legendarul Semenice. Acest *cuvânt* al evangheliei este binevestit de un veac și jumătate și în acest măreț templu al Domnului, în care Duhul sfânt, căruia îi este închinat, s'a pogorât pentru întâia oară la Rusaliile anului 1796. Aici au liturghisit Zaharie Botoșiu, Ioan Popovici, Alecsiu Popescu, Vasile Nemoianu, Iosif Ieremia și dela 1891, timp de 17 ani, blândul protoiereu *Maksim Popovici* (1848—1908), cel dintâi protopresbiter al tractului Bocșa-montană, înființat la 1892, prohodit pentru alesele-i virtuți, la 26 Ianuarie 1908, de însuși arhiereul Filaret și el copil al Semeniceului.

Aici, pe acest amvon a răsănit două decenii verbul cald, într'aripat și fascinant al protopopului martir *Mihail Gașpar* (1881—1929) deputat al Bocșei, cel mai de seamă scriitor bănățean al veacului nostru, răsărit din brazda

străbună a Gătaiei. Povestitor neîntrecut, gazetar de rasă din garda veche, odrăslit din școala „Drapelului“ lui Valeriu Branisce, cuvântător cu o rară putere de emotivitate ce o simțiai din toate gesturile sale, luptător dotat cu o cultură superioară în efflorescența naționalismului integral și preot cu adevărat după rânduiala lui Melhisedec, el a fost o podoabă nu numai a voastră a boșenilor, ci și a Banatului întreg.

Și aici, în această strană din dreapta, răsunat-a șasezeci de ani glasul duios al învățătorului *Ioan Marcu* (1848—1932), una dintre cele mai proeminente figuri dascălești din tagma confesională a oropsitei noastre școli românești. Comisar școlar, președinte al „Reuniunii învățătorilor din eparhia Caransebeșului“, notar general al Sinodului eparhial, primar al Bocșei, iar la apusul vieții sale rodnice în realizări, senator al României mari, el și-a exteriorizat alesul său atașament pentru așezământul lui Christos prin fundațiunea de Lei 20.000, ce i-a imortalizat numele.

Și tot de aici, din Bocșa, a pornit gândul *restaurării vechei mitropolii a Banatului*. La izbucnirea răzmeriței celei mari, la capătul căreia mijea întregirea, medicul *Dr. Petru Borlovan* (1855—1915) își testează întreaga sa avere — 100.000 coroane aur — întruchipării celui mai de căpetenie deziderat bănățean. El își dăruiește casa ca reședință protopresbiterală și 4000 coroane bisericii din Bocșa-montană, pentru împodobirea ei, și aceeași sumă o dă și săracilor de aici, căci și dânsul sărac a pornit la învățătură, la 1869, din Sălbăgelul său drag.

Izbăvită la 1864 din robia-i aproape bicentenară, biserica provinciei noastre mitropolitane trebuia pusă sub scutul unei legi ocrotitoare, care să-i garanteze nu numai libertatea religioasă morală, ci și propășirea ei națională și prin ea cea a nației din Ardeal și din Banat. Mai mult, ea avea nevoie de o organizare democratică, care să asigure o conlucrare armonică și de progres între cler și popor pentru mărirea lui Dumnezeu și pentru înălțarea și consolidarea poporului românesc, căruia soarta îi hărăzise încă multe suferințe și dureroase îngenunchieri.

Omul, care a săvârșit această mare operă națională, prin Statutul organic, și căruia neamul și biserica îi datorează recunoștință eternă, a fost tot un fiu al văii Bârzavei: *Gheorghe Ioanovici* (1821—1909), fost deputat dietal al Bocșei și secretar de stat în ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică, creatorul bisericilor, caselor parohiale și școlilor confesionale din Duleu și Valeamare.

*) C. Erbiceanu: „Istoria Mitropoliei Moldovei“ p. 5—6 și Dr G. Popovici: „Istoria Românilor Bănățeni“ p. 57.

Aici a activat și evlaviosul biserican *Iuliu Petricu*, fost deputat dietal al Zorlențului în cele trei cicluri ai anilor 1869—1878, când este numit jude regesc cercual al Bocșei. Dela 1876 până la 1895 face parte din sinodul și consistorul eparhial al Caransebeșului. El a avut fericea, ca reprezentant al oficialității, pretor fiind, să însoțească în cea dintâi misionadă a sa în aceste părți pe episcopul restaurator Ioan Popasu.

Biserica din Bocșa-montană înregistrează în matricolele binefăcătorilor săi și pe deputații sinodali *Ștefan Antonescu*, fost jude administrativ cercual, mai apoi președinte al sedriei orfanale comitatense; pe *Mihail Panaiot*, director de bancă; pe *Adrian Diaconovici*, arhitectul casei diecezane și al institutului teologic din Caransebeș, descendent al familiei marelui român, vestitul *Adolf Diaconovici* (1829—1886) „administratorul domeniilor bănățene ale societății căilor ferate de stat” și părinte al autorului celei dintâi „Enciclopedii Române”, Dr *Corneliu Diaconovici* (1859—1920), cel mai de seamă gazetar al nostru din anii 1890—1900.

Dar această vale cu sol și subsol îmbelșugat, roditoare în fapte românești și în oameni providențiali, a fost stăpânită patru decenii în deosebi de minte luminată, de inima caldă și de voința românească a avocatului *Ioan Budințianu*, (1846—1910) conducătorul consacrat al nației cărășene. Membru în toate corporațiile bisericești din mitropolie, dela inactivarea lor, el își are o bună parte din meritul democratizării și consolidării organismului ei național. La inaugurarea noului regim de organizare bisericească în România întregită, istoricul Dr Gheorghe Popovici a reliefat în adunarea eparhială din 23 Maiu 1927 personalitatea dominantă în sinoadele diecezane dela 1870—1910 a acestui eminent fiu al neamului și al bisericii dreptmăritoare, numit de vlădica Popasu „Ioan gură de aur” al Banatului.

Locul lui l-a luat vajnicul luptător Dr *Ștefan Petrovici* (1859—1922) deputat dietal, tot al Zorlențului și iscusitul fiscal al Consistorului nostru diecezan, avocat în procesul „Memorandului” și în cel al „Replicii” bănățeanului Dr *Aurel C. Popovici*, care a continuat împreună cu râvnitorii pentru cele sfinte, evlavioșii fruntași ai corporațiilor noastre bisericești Dr *Aurel Oprea* și Dr *Cornel Petricu*, splendida tradiție eclesiastică din aretul Bârzavei.

Pentru slava acestei tradiții și-a închinat trudnică-i viață și cuviosul ieromonah *Macarie Gușcă*, care cu sprijinul efectiv al părintelui epitrop *Petru Ieremia* din Călnic, a dat flință

sf. mânăstiri dela izvorul tămăduitor de boale al Godinovei, clădită în baza contractului din 18 August 1905 de măestrul bocșan Ioan Munteanu cu suma de 5.975 cor. 45 fil., colectată de părintele Macarie, pe locul dăruit de Nicolae Drăgălina și având ca adăpost casa donată de Ioan Mărta din Călnic.

Și a sosit și ziua cea mare „pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa”. Ziua de 19 Iulie 1907, cea a târnosirii mânăstirii. Și valea Cărașului, și cea a Bârzavei, și cea a Pogonicului cutremuratu-s'au împreună cu miile de legionari creștini, vii și morți, ai lor. Căci ierarhii bănățeni *Filaret* și *Iosif* și strălucitul lor sobor, înconjurați de vestitul cor „Doina” al văsiovenilor părintelui *Coriolan Zuiacu*, în genunchi cerșeau: „dumnezească biserica ta tuturor din destul izvorește tămăduiri, profetule și înainte văzătorule Ilie, cel cu nume mare, împreună cu Elisei cel minunat, care cu cuvântul Tau ai oprit nourii cei curgători de apă, rugați-l pe Christos să trimită lumii pace, iar *poporului*, care vă cinstește, mare îndurare și **izbăvire!**...” (Condacul sfântului).

Plinitu-s'a peste zece ani ruga lor, când „*mântuire desăvârșită a trimis Domnul poporului său*”.

Climatul ortodox al acestui protopopiat și al acestei comune centrale, creat de luminoasele figuri ale trecutului, a căror pomenire cu cucernicie o săvârșim, este prea prielnică sămânței ce „determină — prin solidaritatea creștinească — domnia principiilor creștine în toate domeniile vieții sociale” și pe care noi, sămănătorii F. O. R.-ului și în special eu, reprezentantul vostru în congresul național-bisericesc mitropolitan, cu dragoste aleasă am venit astăzi să o semănăm, întocmai ca acum 19 veacuri Mântuitorul Christos.

Lepădând dela voi „toată grija cea lumească”, primiți, vă rog, această sămânță dumnezeiască și „darul Domnului Iisus Christos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Duh va fi întotdeauna cu voi, cu toții” și în special cu generația nouă, creatoare de epocă înouă în cugete și în simțiri, așa cum a fost odinioară, cu în veci neuitații precursori ai voștri.

Învrednicește, Stăpâne, această viguroasă ceată, bineplăcută Ție, ca „cu îndrăznire și fără de osândă să cuteze”, în toate rosturile vieții obștești, „a Te chema neîncetat pe Tine, Dumnezeu nostru cel ceresc...”!

Dragii mei frați,

Oricât de complexă ar fi viața noastră de astăzi, desgropând trecutul glorios al Banatului, el face să vibreze coarde adânci... Urcăți deci dealul Golgotei din preajma acestei biserici. În vârful lui veți da de Pantheonul Bârzavei, ce se înalță tăcut și majestos în zare... El cuprinde un important capitol de istorie națională.

Duceți-vă neîncetat la el, ca să învățați dragoste de neam și dragoste de biserică...

Frăția Ortodoxă Română la Bocșa-montană.

Valea Bârzavei a re trăit una din zilele sale mari, cu cari Provedința o dăruise atât de abundent în trecutul glorios al Banatului. F. O. R.-ul și-a fundamentat cercul său și în acest protopiat, cel mai tiner între cele unsprezece ale eparhiei Caransebeșului, care a luat ființă abia la 1892. Sarcina organizării acestui cerc a luat-o asupra sa însuși președintele F. O. R.-ului, dl Dr Cornel Corneanu, reîntors în ajun refăcut complet dela băile Călimănești.

E bineventat de preoșimea tractului, în frunte cu M. O. D. administrator protopresbiteral Petru Ieremia, ca întotdeauna neobosit în a sluji pe Domnul, de autoritățile locale, de comitetul aranjator al praznicului ortodox, în frunte cu dl Ionel Gașpar, fost deputat, fiul regretatului protopresbiter Mihail Gașpar, de toți intelectualii de seamă ai ținutului, de venerabilul octogenar Dr Aurel Oprea, notarii publici Dr Lucian Georgevici și Dr Cornel Petricu, avocații Dr C. Nicolaevici, Dr Z. Mățiu, de membrii corpului didactic în frunte cu dl director D. Zgriban, de doamnele din „Societatea femeilor române” și de mulți, foarte mulți credincioși din toate comunele plășilor Bocșa și Recița.

Sf. liturghie e celebrată de părintele adm. protopopesc Petru Ieremia, înconjurat de preoșii: Coriolan Zuiacu din Văsiova, Petru Vuc și C. Ișfan Stan din Bocșa-română, Aurel Simu din Ocna de fer, Dr Iosif Ieremia din Recița, Lazăr Voin din Ezeriș, George Ogârlaci din Jidovini, Teodor Plițcu din Fizeș și N. Tănțariu din Moniom. Răspunsurile liturgice le-au executat cu rară precizie esceleentele coruri, cel al „Societății de cântări M. Gașpar” din Bocșa-montană și cel al „Doinei” din Văsiova, sub conducerea măștrilor Zgriban și Novac, iar priceasna este cântată melodios de dl Matei Armaș, directorul liceului Traian Doda din Caransebeș. S'a săvârșit chemarea Duhului sfânt și apoi un impresionant parastas pentru episcopii Ioan, Nicolae, Iosif și Filaret, pentru protopresbiterii Maxim Popovici și Mihail Gașpar, pentru binefăcătorii: George Ioanovici, Iuliu Petricu, Ioan Budințianu, Dr Petru Borlovanu, Ștefan Antonescu, Mihail Panaiot, Adrian Diaconovici, Ioan Marcu, Ștefan Petrovici, George Nemoianu, Iuliu Nemoianu și Alexandru Popovici.

Adunarea festivă de constituire este deschisă de dl președinte cu cuvântarea ce o publicăm în acest număr. Ea lasă o adâncă impresie asupra numerosului public pentru care biserica, splendid ornamentată a Bocșei, e neîncăpătoare, cum neîncăpătoare e și vasta

ei curte. Părintele administrator Petru Ieremia, arătând într-o vorbire documentată cu citate potrivite din sf. Scriptură, rostul frumoasei misionade, sublinează rolul covârșitor ce-l are în ultimele trei decenii în organizația bisericii noastre eparhiale președintele F. O. R.-ului. Chemarea intelectualilor, în cadrele F. O. R.-ului, o exteriorizează venerabilul fruntaș Dr Aurel Oprea. Adeziunea învățătorimei o talmăcește inv. dir. Dimitrie Zgriban, un bun biserican, iar cel al mirenilor din tract, cu accente de duioșie în verb, dl Ionel Gașpar. În cursul cuvântărilor corurile execută imne religioase.

Comitetul cercului este apoi ales în următoarea formațiune: *Președinți de onoare*: dnii Dr Aurel Oprea, consilier la Curte i. r. în Bocșa și ing. Alexandru Pop, director general la U. D. R. în Recița; *Președinte activ*: dl Daniil Stancovici, mare comerciant în Bocșa; *Vicepreședinți*: dnii Dr Cornel Petricu notar public în Bocșa, ing. Al. Mureșianu priminspector la U. D. R. în Recița și Dr Lucian Georgevici notar public în Recița; *Secretar*: Dimitrie Zgriban, director școlar în Bocșa; *Cassier*: I. Serafin, agronom cercual în Bocșa. *Membrii în comitet*: Octavian Furlugeanu, deputat în București, Ing. C. Manciu inspector la U. D. R. în Bocșa-română, Dr C. Roșu medic, Dr I. Popovici medic, Cornel Milutinovici primpretor, Dr C. Foiăș medic, prof. George Molin dir. gimnaziului, Tr. Lugojenel dir. școlar în Recița, Ionel Gașpar avocat, I. Vasilescu șef judecător, Dr C. Nicolaevici avocat, Ioan Gașpar primpretor, Zacheiu Mățiu avocat în Bocșa etc. Din comitet fac parte și prezidente „Societăților de femei ortodoxe” și reprezentanții comitetelor comunelor bisericesti din tract.

Dl președinte închide apoi adunarea cu o succintă conferință asupra rugăciunii și cu o însuflețită perorație la adresa Prea Sfințitului episcop Vasile, neobositul animator al credinței strămoșești, care ca bănățean poartă o aleasă și firească dragoste părintească acestor plaiuri bănățene, încadrate în hotarele intangibile ale eparhiei Caransebeșului, care l-a ales acum doi ani cu atâta însuflețire.

După această înălțătoare prăznuire a ortodoxiei s'a făcut un cucernic pelerinaj în cimiter, unde mormintele binefăcătorilor bisericii strămoșești au fost încununate cu jerbe de flori.

A urmat apoi un prânz frățesc, la care i-au parte peste 200 reprezentanți ai clerului și mirenilor din tractul protopresbiteral al Bocșei. Toastează părintele Coriolan Zuiacu, întemeietorul la 1900 a corului din Văsiova, căruia îi răspunde dl președinte, subliniind virtuțile alese ale sufletului bănățean. Trasează activitatea viitoare a cercului, recomandând restaurarea și complectarea sf. mănăstiri din Valea Godinovei. Apelul prinde: dl agronom Serafin pune în vedere 30 jugh. pământ spre acest scop.

Dl președinte și însoșitorii săi se închină apoi la sf. mănăstire și de aici se îndreaptă spre Recița-montană unde asemenea cercetează pe fruntașii bisericii noastre și apoi i-a parte la vecernia săvârșită de părintele Dr Iosif Ieremia.

Remarcăm cu satisfacție însuflețirea laudabilă a clerului și mirenilor și în special a doamnelor ortodoxe din acest protopiat pentru sf. noastră biserică și așezămintele ei, subliniind aleasa lor contribuție sufletească la temeliuirea For-ului nostru.

Dumnezeu, bunul, le răsplătească sfințita lor trudă!

Correspondent.

Am fost la Maglavit.

(Continuare din Nr. 32)

După acestea e firească întrebarea: E un sfânt, îl țin, sau el însuși se ține sfânt? Să vedem. Cum prea mult trebuia să-l așteptăm și cum eram nerăbdători să-l vedem, să vorbim cu el, am plecat spre primărie și poștă, unde ziceau că era chemat. El tocmai venia în trăsura primăriei însoțit de preotul Nicolae Bobin, primarul și încă doi fruntași ai comunei. Ne-am făcut cunoscuți. Petrache se mira că venim din depărtări atât de mari, deși nu știa câte sute de klm. am făcut până la Maglavit. Înfașșurarea lui nu se deosebia întru nimic de înfașșurarea normală. Nu e un exaltat, nu e un transfigurat cum l-ai crede din cele citite despre el. Salută cuvincios și sărută mâna feței bisericești. Când aude vre-o glumă bună, râde cu poftă ca și alții. Se scârbește însă de vorbele murdare. Nici cei din Maglavit, nici el însuși nu se ține sfânt.

Trăsura era plecată spre vale să se aleagă locul pentru săparea unei fântâni pentru apă de băut celor ce vin la locul sfânt. Am fost poftiți în trăsura. Din strada cu casa lui Petrache drumul scoboară în vale pe o pantă repede. În fața drumului e o baltă mare. Încolo se întinde valea largă și lungă până la Dunăre. E proprietatea așezămintelor Madona Dudu din Craiova. Ca să nu fugă nisipul văii, a fost împădurită. Prin pădure și pe luminșuri pasc mai multe turme de oi. Din Maglavit duce un drum prin vale. Până mai ieri nu prea era umblat. Azi e călcat de zeci de mii de picioare, tăiat de sute de care și răscolit de zeci și zeci de automobile. Așa zi de lucru cum este, vin sute de oameni din apropiere sau din depărtări de zeci și sute de km.

În malul văii, nemijlocit în gura străzii cu casa lui Petrache este un izvor cu apă rece ca ghiața și bună, cum rar găsești. E captată de oamenii harnici din Maglavit și curge pe mai multe guri de beton într'un bazin mare, iar de aici în vale.

În valea împădurită, cu mică coline și valuri, cu frumoase tufe de salcă și de plop și cu cișmeaua din Maglavit, ni-am amintit de țara Madian unde a fugit găngavul Moise și a șezut lângă o fântână și unde Moise păștea turma socrului său, a preotului Ietros.

Trăsura oprește. Am ajuns la unul din cele două locuri sfinte. Aci a avut Petrache arătările din cele trei Vineri de 31 Maiu, 7 Iunie și 14 Iunie. Pe locul arătării e ridicată o troiță, pe ale cărei brațe sunt atârinate iconițe, iar jos pe un sfeșnic improvizat ard lumânările aduse de pelerini și pe un disc mare arde tămâie. Până mai deunăzi a fost aci o frumoasă tufă de plop, lângă care au fost arătările. Azi tufa nu mai este. Zecile de mii de pelerini au rupt din ea câte o frunză, câte o bucăciță, să ducă amintire.

Se alege locul pentru fântână așa fel, ca să fie lângă biserica ce se va înălța pe locul arătărilor. La întoarcere ni s'a cerut să facem noi, preoții cele dintâi săpături cu hârlețul, în formă de cruce. Am plecat apoi la târla lui Petrache, drum de vre-o 2 km. dela locul primelor arătări. Aici a vorbit cu Petrache cel ce i s'a arătat. Și aici e ridicată o troiță, iar lângă ea, pe patru arci, sunt așezate niște sânduri. Târlea e mutată la vre-o 30—40 pași. Cei patru arci cu scândurile de pe ei sunt locul de unde vorbește Petrache mulțimii. Vorbește lin, nu strigă deloc, cu foarte puține gesturi, dar n'am văzut nici orator, nici actor, care să întrebunțeze gesturile atât de la loc și de bine ca Petrache Lupu.

Și el nu știe carte, are un vocabular foarte mic, iar până mai deunăzi nu se folosea nici de acest redus vocabular. Era găngav. Aproape după fiecare propozițiune se oprește cu un: Așa. Propozițiunile îi sunt scurte. Cuvântul „așa“ îl pronunța dublând întâia silabă. Încolo, n'are nimic grav în pronunțare și totuși acel „așa“ e spus în felul că altfel nici n'ar putea să fie pronunțat iar spusele întărite prin „așa“ sunt așa și nu într'alt chip. Se spune, că vorba-i este auzită de toți și când îl asculta zeci de mii, deși nu strigă și nici n'ar putea să strige.

Iată ce spune. Vineri, întâia Vineri, a fost în sat. La scăpătutul soarelui s'a întors la târlă. În drum, lângă tufa de plop, i s'a arătat un om bătrân, un moș. Era gros, zice Petrache și arată cu brațele: așa de gros. Avea păr mare și alb tot părul. Barba până la brâu, albă. Mustața mare, albă. Haina albă ca mătasa. Nu călca pe pământ. Pluția la două palme dela pământ. Răspândia un miros frumos. L-a întrebat pe Petrache unde se duce, și Petrache a răspuns că se duce la târlă. Îi era frică. Moșul — așa zice el — Moșul i-a spus să meargă să spună oamenilor și preoților să țină duminicile și sărbătorile. Când popa trage clopotul, nu numai unii să vină la biserică și alții la furat porumb în țarină. Copiii să cinstească părinții. Dacă nu se vor face buni cu foc vor fi pedepsiți.

A trecut o săptămână, dar Petrache n'a spus nimic, nimănui. Nu că i-ar fi fost frică de cineva, dar ca să nu rădă lumea. A doua Vineri iarăși i s'a arătat Moșul. L-a întrebat: de ce n'ai făcut ce ți-am poruncit? El s'a rugat să-l ierte. Moșul i-a spus: Să-ți faci datoria. Dar iarăși a trecut o săptămână și n'a spus nimănui. Nu că s'ar fi temut, dar să nu rădă lumea. În Vinerea a treia, în acelaș loc, lângă tufa de plop ia eșit Moșul în cale. Cu glas gros și tare ca tunetul l-a întrebat: De ce n'ai spus oamenilor? De ce nu ți-ai făcut datoria? El s'a rugat din nou să fie iertat. Să mergi, zicea Moșul, să mergi să spui. El a zis că nu poate să meargă la lume. Cum să merg la lume, să rădă lumea? Moșul i-a spus să nu se teamă. El îi va ajuta să nu se teamă de nimeni, când va spune ce-i poruncește Moșul.

Multora le-a părut prea familiară vorbirea lui Petrache cu Moșul. Altora li s'a părut că prea aduce a târguială cele ce urmează în comunicarea noastră. Dar nu știți, n'ați citit și n'ați văzut cât sunt de familiare vorbirile Domnului cu cei din Vechiul Testament? Nu știți cum s'a târguit Avram pentru Sodoma. Noi am aflat foarte biblică această notă de familiaritate și de târguială cu Dumnezeu pentru lumea păcătoasă. Alții poate vor judeca altfel. Să revenim la Petrache.

După îndemnul primit a zis că se va duce să spună la lume, dar acum îl așteaptă oile la târlă să le mulgă. Moșul a zis: Merg și eu cu tine. Și a mers Moșul cu el, dar nu călca pe pământ ci ca la două palme dela pământ și răspândia un miros frumos. Pe drum și la stână până Petrache grăbia să-și mulgă oile, Moșul i-a spus că lumea jumătate-i rea, jumătate bună. El s'a rugat: Iartă toată lumea. E rea dar iartă toată lumea. Moșul i-a grăit: Dacă nu se va face bună, dacă vor mai fura, dacă pruncii nu-și vor cinsti părinții, dacă se vor certa și dușmăni, vor fi pedepsiți. Să spui, că al mai mare om din țară să deie poruncă: Când trage popa clopotul, toți, primeniți, să meargă la biserică.

Băiatul de vre-o 14 ani pe care-l are Petrache ajutor la oi, auzia cuvintele, dar nu știa cu cine vorbește stăpânul său. L-a întrebat: Nene Petrache, cu cine vorbești? El nu i-a răspuns. Copilul s'a umplut

de spaimă. Am vorbit cu copilul acesta. Era oarecum abătut, ca unul care a trecut prin ceva groază mare. Petrache nu arăta nici o schimbare dela normal.

Când, în graba mare, a isprăvit cu mulsul oilor, de grăbit și de frica mare ce-l cuprinsese, dând să strecore laptele, a simțit un fel de amețeală și a vărsat laptele. S'a închinat și s'a rugat să nu rădă lumea de el și a venit să spună oamenilor.

Cuvintele ciobanului au fost primite de către Maglaviteni dela început cu încredere. Viața lui de până atunci și faptul că din surd și găngav s'a făcut cu auz și limpede la graiu, au pus vorba lui mai presus de orice îndoială. Tot așa au fost primite și de către preoți și de către oficialitatea locală. Preoții și oficialitatea însă, dintr'un fel de precauțiune, au așteptat întărirea cuvintelor lui Petrache. Au încheiat procese verbale, ca din confruntarea celor relatate de Petrache și de alții mai târziu, să se scoată adevărul.

Alte arătări văzute de cioban au fost acestea: Un nor pătrat, zice el, dar îl desenează în formă de romb, având în cele patru unghiuri: într'unul cărbuni, în altul foc, în al treilea ploaie, în al patrulea vijolie. Așa spune el: vijolie. În Dumineca Rusaliilor fiind în biserică, când preotul Bobin a terminat slujba dumnezească, Petrache a plecat din naia bisericii să intre în sfântul altar. Preotul l-a oprit: Unde mergi Petrache? El a răspuns: Mă chiamă Moșul. Mai târziu s'a retras, spunând că Moșul i-a făcut semn să iasă și când arată cum i-a făcut semn, face semnul binecuvântării.

Făcându-se procesiune la pădure, în timpul slujbei dumnezești toată mulțimea avea lumânări aprinse. Atât oamenii din sat, cât și preoții cari au săvârșit slujba întăresc, că s'a pornit un vânt care a stins toate lumânările. Singură lumânarea lui Petrache a rămas arzând. Câțiva au venit de și-au aprins lumânările din lumânarea lui Petrache, dar vântul iarăș le-a stins.

Altădată fiind mulțime multă în vale, foarte mulți din marea mulțime au văzut la spatele lui Petrache în nor chipul Moșului așa cum spunea că i s'a arătat lui. Pentru dovedirea acestui fapt s'au încheiat mai multe procese verbale. Asemenea s'au luat declarații despre văduva de război Ana Gh. Șt. Epure din Risipiți (Dolj), care la locul sfânt și-a dobândit vederea pierdută de mai mulți ani.

Până la 22 Iulie a vestit în trei rânduri ziua și ceasul când va ploua și a fost așa.

Altă serie de procese verbale s'au încheiat cu și despre cei cari au venit să discrediteze pe Petrache, să-și bată joc de vorbele lui și să împrăstie pelerinii din vale. Ciobanul Guran Brânzaiche din Flămânda (Mehedinți) a venit acolo și a zis: Măi Petrache, prostesti lumea să vină la tine. Un cismar din comuna Cetate de lângă Dunăre i-a zis: Măi Petrache, tu spui prostii. Asemenea s'a purtat un jandarm. Acestora le spunea, că lumea nu vine la el, la Petrache, ci la Moșul și că și ei au să mai vină. Ei au plecat, dar o pasăre — așa declară ei — o pasăre li se aruncă în față, cașicând ar fi vrut să le scoată ochii. Nu era chip să se apere de pasăre și nu a putut să meargă decât întorcându-se la locul sfânt. Să însemnăm, că aceste trei cazuri similare nu s'au petrecut deodată nici măcar într'o zi și cei trei au făcut declarațiile fără să știe unul de altul. Un al patrulea caz similar s'a petrecut cu adventistul Ștefan Cazanu din Craiova, Calea Bucureștilor Nr. 246. Venise mai mult cu gâmul să discrediteze pe Petrache. A sosit în ziua de sfântul Ilie. A început să-și vestească credința adventistă. Intrigat

că la locul sfânt era ridicată o cruce și pe brațele crucii erau iconițe, a zis că lumea a venit să se închine la idoli, și la chipuri cioplite. Necăjit apoi că în aceeaș zi au văzut unii chipul Moșului la spatele lui Petrache, fără ca și adventistul să-l fi văzut, a mai spus câteva cuvinte și se gândia să plece spre haltă să meargă acasă. Înainte de plecare a șezut în umbra unei tufe să-și odihnească picioarele și să mănânce ceva, dar, spunea el, imediat a adormit. N'a dormit poate o minută și a simțit cașicând cineva l-ar fi lovit cu pumnul în față. Repede a sărit să vadă cine l-a lovit, dar n'a văzut pe nimeni nicăiri. Spăimântat a dat să plece, dar o pasăre i se aruncă în față cașicând ar fi voit să-i scoată ochii. Nu putea să meargă decât spre locul sfânt. Nemâncat, nebăut, nedormit a umblat acest om Sâmbătă, Duminecă și Luni și spunea tuturor ce i s'a întâmplat. L'am auzit spunând: Când spun cuiva ce mi s'a întâmplat, mă ușurez și tot îmi vine să mai spun. Fiind și noi de față l'am văzut și auzit cum istorisia și lui Petrache, își cerea iertare și ruga pe toți și pe Petrache să se roage ca și Dumnezeu să-l ierte. A îngenunchiat în fața troiței și-și făcea cruce repede și multe, cașicând ar fi voit să le facă pe toate câte nu și le-a făcut decând s'a făcut adventist. Se ruga într'una: Rugați-vă pentru mine. Roagă-te și dumniata nene Petrache. Ciobanul și-a scos pălăria, și-a făcut de trei ori semnul crucii și a zis: Doamne, iartă-l. Iartă-l, Doamne. Doamne, iartă-l. Apoi către adventist, adecă fostul adventist: Scoală! Vezi?

Preoții și oficialitatea având atâtea mărturii n'au grăbit să trâmbețeze. Cei cari l-au trâmbețat au fost ziarisții. O puteau face. Oficialitatea și preoții aveau să fie precauți. Și au fost. Preotul a raportat sfintei episcopii. De acolo au fost trimiși doi consilieri în două rânduri, însoțiți și de alții, între cari și ziarisții. Au venit la Maglavit cu gândul să descopere adevărul. Nu credeau însă că adevărul în această chestiune este șirul de minuni. Încheierea cercetărilor a fost încredințarea. Și ziarisții și-au descoperit capetele și s'au închinat.

În temeiul cercetărilor făcute de către consilierii eparhiali încredințați, aceștia au raportat Preasfințitului Episcop Vartolomeiu. Am citit frumoasa scrisoare a P. S. Vartolomeiu trimisă preotului Nicolae Bobin din Maglavit. În scrisoare se arată răutatea din lume, cauzele acestei răutăți. Se arată apoi bogăția și zgârcenia din Oltenia. Se pare totuș, că printr'un ales, printr'un neprihănit, Dumnezeu ne chiama la îndreptare. Cu alte cuvinte P. S. Vartolomeiu numește pe Petrache ales. Numirea ni se pare îndreptățită. Pentru evitarea atacurilor nedrepte din partea dușmanilor, P. S. Vartolomeiu s'a gândit de pe atunci să trimită pe Petrache înaintea unui consiliu de medici psihiatri, cari să constate că e sănătos. Greșit s'a atribuit de un ziar acestei scrisori, c'ar fi fost provocată de articolele aceluia ziar. Greșit s'a atribuit scrisorii tendința de a opri pe Petrache de a mai vorbi oamenilor.

Petrache nu și-a părăsit oile și nu le va părăsi. El nu chiamă acolo pe nimeni. Dacă vorbește, e fiindcă îi cer oameni să vorbească. Am spus că din zecile de mii oferite de pelerini, nu ia niciun ban. Așa i-a spus Moșul să nu ia.

Încheiem. Ne-am dat silința să scriem numai în temeiul celor văzute, auzite și verificate. Cele neverificate le-am omis, sau am subliniat, că se zice așa dar nu s'a verificat.

Care ne este părerea despre Petrache? În adevăr nu ne-am dus acolo ca să ne formăm și formulăm o

păreră. Ne-a dus dorul de a vedea și auzi un om al lui Dumnezeu. Petrache nu știe carte, e un cioban sărac, dar nu ați citit niciodată, că Dumnezeu a ales pe cele slabe ca să rușineze pe cele tari? El nu spune că a vorbit cu Dumnezeu, ci de Moșul care i s'a arătat și care i-a poruncit să meargă să spună oamenilor. Cine este Moșul, nu știm. Credem însă că este un trimis al lui Dumnezeu, iar Petrache, așa cum l-a numit P. S. Vartolomeiu, este un ales al lui Dumnezeu.

Mai credem în sfârșit, că și alte și mai mari lucruri vom auzi și vom vedea.

(Sfârșit)

Pr. Florea Codreanu.

Vizitațiunea canonică în Clisură

Moldova-nouă, Coronini și Berzasca.

Situația geografică a Clisurei nepermițând comunicații comode, fiind încâtva izolată de celelalte părți, unde se poate ajunge și cu trenul și cu vaporul în orice zi; P. S. Sa însoțit de către d-l secretar consistorial D. Sgavêrdia și diaconul episcopesc Teodor Roșca, a fost nevoit ca timp de 7 ore, să călătorească cu automobilul, ca să poată ajunge Sâmbătă, la 10 August a. c. seara după orele 9, în sediul Clisurei, în frunțașă comună bufănească, Moldova-nouă (Boșneag).

În comuna învecinată, Coronini a fost întâmpinat de parohul Moldovei-noui Ioan Oravițan, de primarul comunei Moldova-nouă d-l Petru Petroviciu, notarul cercual d-l Aurel Cârdu și de preoții P. Bufanu și C. Popescu.

Ajunși în hotarul comunei Moldova-nouă, sunt primiți, cu salve de trăsuri, iar înaintea casei parohiale, iluminată și împodobită cu verdeață, între uralele mulțimei impunătoare, este salutat de către d-l dr C. Daneț, deputat sinodal, medic în Sasca, d-l inspector silvic Ionel Moarcăș în Moldova-nouă și ceilalți intelectuali ai locului.

În talăți la casa parohială, se mai prezintă d-l director al Prefecturii Caraș I. Vițan, protopresb. V. Musta și d-l revizor școlar Toma Rădulea. Între timp sosește sub ferestrele casei parohiale corul din loc, care cântă în cinstea P. S. Sale mai multe cântări. Între cântări este intercalată cuvântarea de bineventare a d-lui inv. dir. Alexandru Moisi, totodată și conducătorul corului; la care răspunde P. S. Sa, mulțumind mulțimei impunătoare, că la această oră înaintată, cu atâta bucurie își primesc pe părintele lor sufletesc. Împărtășindu-le binecuvântarea arhierescă.

Duminecă, des de dimineață, comuna întreagă îmbracă haină de mare sărbătoare.

La orele 8½, între salvele de trăsuri

P. S. Sa este condus dela casa parohială, cu litiă la s. biserică, unde este așteptat cu s. Evanghelie și s. Cruce de către parohul locului Ioan Oravițan, care într'un raport detaliat arată istoricul comunei, exprimându-și bucuria, că după mai bine de 150 de ani, el a fost învrednicit a saluta în numele sfintei biserici și a blândului popor de aici pe P. S. Sa.

Biserica cea mare și încăpătoare și de data aceasta s'a dovedit neîncăpătoare, pentru mulțimea credincioșilor, cari au alergat, să asculte cuvintele Stăpânului lor sufletesc; Sfânta Liturgie este săvârșită de P. S. Sa înconjurat de 15 preoți, protopopul V. Musta și diaconul episcopesc Teodor Roșca. Răspunsurile au fost date de corul local.

La priceasnă predică P. S. Sa dovedind credincioșilor, că adevărata credință o păstrează numai sfânta noastră biserică ortodoxă a răsăritului combătând apoi sectarismul, care aici și-a avut leagănul, adus de doi muncitori de prin Ungaria, cât și concubinajul.

După s. Liturgie, P. S. Sa este condus tot cu litiă la casa parohială.

După inspectarea oficiului parohial, P. S. Sa însoțit de d-l director al Prefecturii Caraș I. Vițan și parohul Ioan Oravițan, vizitează s. biserică rom.-cat. din localitate. Este primit de către preotul P. Paeki, îmbrăcat în odăjdii, servindu-se chiar și un scurt serviciu religios. După binecuvântarea parohului rom.-cat., P. S. Sa în cuvinte alese mulțumește, în limba germană credincioșilor rom.-catolici pentru primirea lor atât de sinceră. Mai vizitează câteva familii frunțașe din localitate. Masa comună este servită la casa parohială, la care iau parte 35 de persoane.

După masă, P. S. Sa însoțit de autoritățile amintite, trece în comuna învecinată Coronini. Această comună este locuită tot de bufeni, cari își câștigă existența cu pescăritul, fiind situată pe țărmul stâng al Dunării.

P. S. Sa este întâmpinat sub arcul de triumf de primarul comunei Iosif Scobercea, protopresb. Virgil Musta și preoții Vasile Blașiu, Ioan Oravițan, Romul Suci, Gheorghe Tutunariu și Septimiu Daș.

În ușile s. biserici este întâmpinat de bătrânul preot Pavel Bufanu, care face un scurt raport asupra situației actuale și cea din trecut a comunei.

După Vecernia împreună cu rugăciunea de mulțumită, P. S. Sa împărtășește credincioșilor adunați în biserică însemnate sfaturi părintești, muștrându-le totodată nepăsarea, care o dovedesc față de biserică lor strămoșească.

Dela s. biserică, P. S. Sa este condus cu litia la oficiul parohial, de unde, după inspec-tarea acestui oficiu, se îndreaptă spre comuna fruntașă Berzasca.

În drum, la încrucișarea șoselei naționale cu șoseaua ce duce către comunele Gornea și Sichevița, P. S. Sa și suita Sa, este oprit de aproape întreaga populație a comunelor Gornea și Sichevița, în frunte cu preoții Valeriu Popescu, Ioan Voin, primarii și notarul comunelor. După raportul preotului V. Popescu, P. S. Sa mulțumind credincioșilor de această neprevă-zută surpriză, le mulțumește și recunoaște, că iată adevărata credință și azi are aceeași putere de a mîna turma credincioasă în calea păsto-rului, pentru a asculta cuvintele mîntuitoare, din gura urmașului sfinților apostoli ca și pe vremea Mîntuitorului, când mulțimea uita și de odihnă și de hrană și alerga după El și cu El, numai ca să asculte cuvintele Lui.

* * *

Salutat de echipa pompierilor, de grupul micilor străjeri și de acordurile corului de sub iscusita conducere a d-lui înv. dir. Plator Armanca, P. S. Sa însoțit de aceeași suită ca în Moldova-nouă, coboară din automobil sub arcul de triumf, ridicat în centrul comunei miniere Berzasca.

Ajuns în fața bisericii, P. S. Sa s'a dat jos, binecuvîntînd pe cei de față. Corul bise-ricesc de sub conducerea d-lui înv. dir. Platon Armanca, intonează „Pre Stăpînul“. Urmează apoi prezentarea străjerilor ca gardă și darul unui buchet de flori din partea lor.

D-l înv. dir. P. Armanca, în cuvinte alese salută pe înaltul Păstor, în numele tuturor locui-torilor din comună, urmîndu-i prezentarea auto-rităților, în care timp corul școlarilor, sub con-ducere d-rei înv. Maria Draghici, cîntă un imn ocazional.

Impresionat de dragostea cu care a fost primit, Prea Sfinția Sa binecuvîntează pe cei de față și mulțumește pentru călduroasa pri-mire ce i s'a făcut și evidențiază mulțumirea Sa sufletească, văzînd că în această comună școala și biserica, cele două focare de cultură, sunt împreună lucrătoare și la înălțimea misiu-nei lor întru propășirea satului, și prin el, al neamului.

Cuvintele dulci și blînde rostite de P. S. Sa au stors lacrimi din ochii tuturor celor de față.

Înconjurat de garda străjerilor și a pom-pierilor, urmat de un sobor de preoți și popor în număr mare, P. S. Sa este condus la sfînta biserică. Pe toț drumul parcurs, corul bisericesc

a cîntat imne religioase și a fost salutat cu bubuituri de treascuri.

În ușa sfintei biserici, P. S. Sa a fost în-tîmpinat de preotul comunei Arsenie Golumba, care i-a făcut raportul despre starea credincioșilor.

În stînta biserică P. S. Sa a oficiat Vecer-nia împreună cu protopresb. tractual V. Musta, diaconul episcopesc T. Roșca precum și de un sobor de preoți. După terminarea serviciului religios, P. S. Sa termină cu o cuvîntare plină de sfaturi și îndrumări bune și frumoase. Părin-teștele-I sfaturi sunt nutrite din bogăția de re-surse sufletești câștigate în decursul unei vieți închinată bisericii și neamului.

După Vecernie a urmat o mică gustare în casa preotului local, în care timp corul bise-ricesc a executat mai multe concerte religioase, iar la ora 8 seara, P. S. Sa a părăsit comuna, în-dreptîndu-se către reședința episcopescă. **Raport**

Ș T I R I

Serbările noastre. La 6 și 7 Octomvrie 1935 vor avea loc următoarele serbări:

1. Desvelirea monumentului episcopului restaurator, ce se va ridica în piața Unirii a Caransebeșului. Monu-mentul, fără soclul de marmoră albă, are 2 $\frac{1}{2}$ metri înălțime și este opera sculptorului I. Dimitriu Bărlad din București.

2. Inaugurarea internatului de băeți, de pe lângă liceul „Traian Doda“, care a costat Lei 3,000.000 și va adăposti 120 elevi.

3. Congresul general al F. O. R.-ului, asociația mirenilor din metropolia Ardealului și Banatului.

4. Congresul general al „Asociației preoților ort. rom. din mitropolia Ardealului și Banatului“.

5. Congresul general al „Asociației învățătorilor din Banat“.

6. Un mare concert religios cu colaborarea celor mai de seamă coruri bănățene.

Vor fi prezenți la acest înălțător praznic al orto-doxiei noastre, Prea Sfințiii noștri ierarhi, în frunte cu înalt Prea Sfințitul mitropolit Dr Nicolae Bălan, înaltul guvern, în frunte cu d-l primministru Gh. Tătărescu și cu d-nii Dr C. Angelescu, ministrul școalelor și Ale-xandru Lapedatu, ministrul cultelor. Apoi preoții, învătătorii și intelectuali de seamă ai mitropoliei noastre.

Serbările sunt aranjate cu binecuvîntarea Prea Sfințitului nostru episcop, de consiliul eparhial al F. O. R.-ului, care a și inițiat lucrările pregătitoare.

Pentru monumentul Ioan Popasu au mai intrat următoarele sume: Com. bis. Boldur 300, dr Ștefan Pop Loc 100, com. bis. Rusova-veche 32, înv. Gh. Cătănă 100, com. bis. Opațița 100, pr. T. Mărgi-neanțu 100, pr. Gh. Dănescu 250, com. bis. Buchin 50, pr. P. Turcan 50, pr. Adam Măran 100, pr. Marcu Boldovina 500, com. bis. Recița-montană 1000, com bis, Broșteni, 100, Camera de com. și industrie Lugoj 5000, Romulus Șoimu secr. cam. de comerț 500, pr. Cornel Panciovan 200 și dela pr. V. Popovici, colectă din Satul-nou Lei 2000.

Joi în 15 August la praznicul „Adormirii Maicei Domnului”, „Oastea Domnului” din Caransebeș de sub conducerea părintelui Petru Bancea, ca și în anii trecuți au contribuit fiecare ostaș, fie cu bani fie cu alimente și au dat o masă săracilor. După săvârșirea sf. Liturgii în catedrală de către părintele paroh P. Bancea, au trecut în sala fostei școli confesionale, unde părintele P. Bancea a sfințit praznicul, aducând laudă și mulțumită ostașilor pentru ce-au dăruit, putând astfel să se hrănească la această măreață sărbătoare circa 400—450 săraci dintre cari cei mai mulți bolnavi, femei și orfani.

În 8 Septembrie la praznicul „Nașterii Născătoarei de Dumnezeu”, Oastea Domnului din Caransebeș va face un pelerinaj la Mănăstirea Bodrog.

Notă Oficială.

Nr. 223 Pres. ex 1935.

Se atrage atențiunea On. preoțimi, că toate cererile de dispenze pentru cununii, să se înainteze prin oficiile parohiale.

La cerere să se alăture întodeauna estrasele de botez ale mirilor.

Caransebeș în 23 August 1935.

Episcopul diecezan:
† Vasile

„PĂRVOVANA”
Institut de credit și economii s. p. a. Pârvova.

Bilanț brut la 30 Iunie 1935.

DEBIT: Cassa în numerar efectiv Lei 143.321, Portofoliu de titluri a) titluri românești acțiuni Lei 1, Portofoliu de scont a) cambii reescontate Lei 802.555, Debitori din țară Lei 20.053, Debitori beneficiind de legea lichid. datoriilor (cota rămasă) Lei 2,423.885, Pierderi rezultând din aplicarea legii lichidării datoriilor Lei 369.694, Mobilier Lei 1, Cheltueli de administrație Lei 22.115, Dobânzi și comisioane plătite Lei 545, Pierderi Lei 41.998. Total Lei 3,824.168.

CREDIT: Capital social Lei 605.229, Fonduri de rezervă Lei 340.000, Alte fonduri Lei 365.000, Depuneri spre fructificare suma redusă Lei 952.139, Creditori în țară Lei 365.745, Angajamente de reescont la alte instituțiuni Lei 802.555, Conturi diverse Lei 133.428, Dobânzi și beneficii diverse Lei 260.042. Total Lei 3,824.168.

Pârvova la 30 Iunie 1935.

Consiliul de administrație.

Pentru contabilitate:
Z. Miulescu ss. director.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.

